

26. Halál és feltámadás

A bűn

szöveg a halálról. De az egyedül halhatatlan Isten örök életet ad megváltottainak. Addig a napig a halál minden ember számára csak tudatlanság állapot. Amikor életünk ura, Krisztus, megjelenik, a feltámadt igazak az élő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urunkkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása, ezer év múlva lesz. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thessz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

A filiszteusok serege

táborba szállt Sunemnánál, és felkészülte Izrael megtámadására. Saul király, aki egyáltalán nem volt bizakodó hangulatban, Izrael seregét a Gilboa hegy közelében állította fel. A múltban Isten jelenlétének bizonyosságával Saul főlelem nélkül vezethette Izraelt az ellenséggel szembe. De Saul elfordult az értől, és amikor a hitegyes király megpróbálta kapcsolatba kerülni Istennel, hogy megtudja a közelgő csata kimenetelét, Isten nem állt szívével.

Az

ismeretlen holnapról való baljós slátó főlelem nagyon rühözött Saulra. "Ha Sámuel velem lenne! De Sámuel meghalt, és nem adhatott tanácsot neki. Vagy igen?"

Saul megtudta, hogy van

egy halottidőző, aki megmenekült a korábbi boszorkányoktól, és a magas király lealacsonyult, hogy e halottidőzőtől megtudja a másnapos csata kimenetelét. Ezt kérte: "Észámuelt időzd fel nekem!" A másnapos szesz alatt "Ézistenfőlelem" látott "Ézfeljőni a főlelem", aki közel állt a szerencsétlen királlyal, hogy Izrael nemcsak elveszti a háborút, de őt és fiait is megölik (1Sámuel 28).

A jóvendő és valóra vált.

De valóban Sámuel lelke volt az, aki ezt jóvendőlte? Hogyan lehetett ennek az Istentől kárhoztatott halottidőzőnek hatalma Sámuel - Isten prófétájának - lelke felett? És honnan jött Sámuel, miort "Éza főlelem" jött fel a lelke? Ha nem Sámuel lelke volt az, aki Saulhoz szöveg, akkor ki volt az? Nézzük meg, mit tanít a Biblia a halottakról, a halottakkal való kapcsolatáról és a feltámadásról!

Á

Halhatatlanság és halál

A

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szentírás fordítva a halhatatlanság szót a görög athanasia, azaz halál nélküli állapotot "és aphtharsia, azaz romolhatatlanság" kifejezésből fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szentírás kinyilatkoztatja, hogy az Írások szerint Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy Ő az egyedül halhatatlan" (1Tim 6:16). Ő nem teremtett lény, Ő önmagában létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd a 2. fejezetet).

A Szentírás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy lelki-lelkének, szellemének saját, vele született tulajdona. A tényleg csak az Istennek vagy szellemének fordított kifejezések... tényleg mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a 'halhatatlan' vagy 'halhatatlanság' szóhoz." (lásd a 7. fejezetet).[1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szentírás az ember életét a pártával hasonlítja össze, amely az örök élet ideig tart, azután pedig eltűnik" (Jak 4:14). "Testük, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza." (Zsolt 78:39) Az ember, mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó" (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően különböznek egymástól. Isten végtelen, az ember véges. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten örökkévaló, az ember mortalitás.

Feltételek

halhatatlanság. A

teremtéskor az Isten megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember élő lény" (1Móz 2:7 - 8. kat. ford.). A teremtés történetét kinyilatkoztatja, hogy az emberiség Istentől kapta az életet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a következtében a halhatatlanság nem az ember vele született tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

adámot és Évát, szabad akaratot adott nekik - a döntésük a bűnösökhöz. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmességet; megmaradnak Isten ereje által állandó engedelmeségtől. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁigosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek áÉza jÁ Ács gonosz tudÁjsÁnak fÁjjÁrÁl". Isten figyelmeztette őket, hogy amikor áÉzejÁndel arrÁl, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A

halÁjl a bűn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: áÉzBizony, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Áova, miutÁjn ÁithÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bűn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BűnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: áÉzVisszatÁorsz a fÁldebe, mert abbÁl vÁtettÁl; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszűnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a

kimondÁisa utÁjn Isten elÁjrt a bűnÁs pÁrt az Álet fÁjjÁtÁl, hogy ne ehessen arrÁl, nehogy áÉzÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁj tette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁjg elveszett a bűn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjlnak. Áos mivel ÁdÁim nem ÁrÁkkÁ-thette tovÁbb azt, amije mÁj neki sem volt, áÉza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten

irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács ÁvÁjt az azonnali halÁjltÁl. Isten Fia felajÁnlotta ÁletÁt, hogy űk mÁg egy lehetősÁget kaphassanak - egy mÁsodik esÁlyt. ű volt áÉzaz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁjg alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg

remÁnyisÁge. BÁj

az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁjtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁjgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁjgnak a forrÁisa. áÉzAz Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). ű áÉzeltÁrÁjte a halÁjlt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁjgot" (2Tim 1:10). áÉzMert amikÁppen ÁdÁjmban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha

Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkre elpusztultak volna. De Krisztus Áldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: áÉzMert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az ű egyszÁlÁtt FiÁjt adta, hogy valaki hiszen ű benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁjt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bűn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vöket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁjggal.

Krisztus áÉzvilÁgossÁjgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által megadott teher... az evangéliummal szemben a Krisztus Jézusban való hit által" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor lejár az a pillanat, amikor az evangéliummal szembe fordulóknak megkapják a halhatatlanság ajándékát: az élet, titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert szákság, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot állítsanak magára, és e halandó test halhatatlanságot állítsanak magára. Amikor pedig ez a romlandó test romolhatatlanságba állítják, és e halandó halhatatlanságba állítják, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van adva: Elneveltek a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad az embereknek az életet a hűvönek, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "ez a halandó halhatatlanságba állítják". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az életet az embereknek, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megváltásunknak (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valósul meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná változni.

Á

A halál természet

Ha halál

az élet megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvása. A halál nem teljes megsemmisítés,

hanem csak átmeneti állapottal, máig az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvásnak nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

Ótestamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda tábbi királyainak haláláról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kor 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvásnak nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Újtestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minőségétől Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlóképpen nyilatkozott a meghalt Lázár is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt István mártír-rhalásáról, azt írta, hogy István "Ézelaluvák" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál alvának bibliai értelmezése teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők szövegei mutatják: 1. Akik alszanak, "tudatlanok. ÉzA halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alváskor szünetel a tudatos gondolkodás. "ÉzKimegyen a lelke... asznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alvásvet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alvás elválaszt bennünket az "Ébren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTárból semmi részesítés nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik." (8. vers) 5. A normális alvás az "Érzelmeket kizárja"-t. "ÉzMind szeretet, mind gyűlölet, mind gerjedés és immár elveszett." (8. vers) 6. Az alvók nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alvás feltételezi az "Ébredést. "ÉzEljő az Éra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörtsük, mi történik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek értelmezi az embert (lásd e könyv 7. fejezetét). A lélek szó olykor az egész embert jelenti, máskor pedig az "Érzelmeket. Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember "Ét "Én" részből áll. Mert a test és a lélek csak együtt létezik; oszthatatlan egységet alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az "Élet lehetőségek az egyes-tárból jött "Étre az "Élő "Ény vagy "Élek. "Éd"im nem kapott lelket "Én" "Énykét; ő volt "Élő "Élek (1Máz 2:7; lásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja történik: a föld pora az "Élet lehetősége "Ék "Éntudat "Ék "Éli embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földbe, amelyből jöttek (1Máz 3:19). A léleknek nincs a testtől független tudatos "Éte; egy bibliai szöveg sem jelzi, hogy a halálban a lélek tudatos "Énykét tovább "Él. Valóban, "ÉzAmely "Élek "Étezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "É"testamentum "Éber" seol-nak, az "Éjtestamentum pedig "Ér" "Él had"nek nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szent"Éisban a seol a leggyakrabban a "Ért jelenti.[4] A had" jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszok egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás rva megyek fiamhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézsaiás szíjait", hogy elnyelje a gonosz királyt és társait, "Ézeleveníen szíllnak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zírja az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, leszállt a Sírba (a hads-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sír-t (a hadst, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte az Istennek, bizonyígot tett arról, hogy kimentette lelkét "Ézsaiás rba [seol-ba] szíllak káz" (Zsolt 30:4).

A Sír nem

az tudatuknál levő emberek helye.[6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak tudatlan állapotban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír (hads) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Ilek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Ilek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Ézsaiás por földé lenne, mint azelőtt volt; a Ilek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers -gy sz: "Ézsaiás por visszatér a földbe, ahonnan jött, az életet lehelet meg az Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak és a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lelki része tovább a halál után. De a Bibliában sem a hár, sem a gár [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létre képes, értelmes lényt. Ezek a szavak inkább a "leheletre" utalnak - az egyén léthez nélkülözhetetlen létszakra, az élet alapelemre, amely megeleveníti az állatot és az embert (lásd e könyv 7. fejezetét).

Salamon rta: "Az emberek

fiainak sorsa és az állatok sorsa egy és ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az életet lehelet (ruach), és nincs az embernek többje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbá lett, és minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak életet lehelete [ruach] felé szíll-e, és vajon az állatok életet lehelete [ruach] felé, a földbe szíll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs különbség az ember és az állat lelke között.

Salamon

kijelentése - hogy a Ilek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az élet alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Ilek vagy lehelet a testől független tudatos lény. Ez a ruach egyenlő az "élet leheletével", amelyet Isten lehelt az első

emberbe, hogy megleven-tse, Állóvő tegye Állottel testét (v. 1M 2:7).

A Szent-rés

következő tan-tása. Sok becsületes keresztény, aki nem tanulmányozta a Biblia halálra szállítását, teljes tan-tását, nem tudja, hogy a halál a feltámadásig tartó alvás. Feltételezésük szerint a bibliai igazságok alátámasztják azt az elképzelést, hogy a lelkek a halál után Állottudattal bírják. Ha azonban figyelmesen tanulmányozzuk ezt a kérdést, felismerik a Biblia következő tan-tását, azt, hogy a halál az Állottudat megszűnését okozza.[7]

Á

A

spiritizmus. Ha a halottak teljesen Állottelnek, kikkel Állottelnek Állottelbe a spiritizma médiumok?

Minden becsületes ember

elismeri, hogy a jelenségeknek legalább egy része csalás; de nem mindegyiket lehet így magyarázni. Nyilvánvaló, hogy valamilyen kapcsolat van a természetfeletti erők és a spiritizmus között.

1. A spiritizmus eredete. A spiritizmus akkor indult el, amikor Szent Állott elmondta első hazugságát Állottaknak: "Bizony, nem haltok meg" (1M 3:4). Ez volt a lelkék halhatatlanságáról első prófétia. Ma világosra sok vallás akaratlanul is megismerteti ezt a tényt. Isten Állottelében azonban Állott hangzik: "Amely lelkék Állottelnek, annak kell meghalnia" (Ez 18:20). Sokan ezt az isteni Állottelét az ellenkezőjre vélteltelték, vagyis "Állottel, még ha Állottel is, Állottelköl".

A lelkék halhatatlanságát

hirdető Állott tan-tás vezetett ahhoz a hiedelemhez, hogy a halál Állottudatos Állott. Ahogy Állottuk, ezek az Állottfogalmsok teljesen ellentmondanak annak, amit a Biblia arról a témáról tan-t. Ezek a pogány filozófusok - főleg Platón - kerelték a keresztény hitvallásba a nagy hitehagyás idején (Állott 13. fejezet). Ezek a hiedelmek elterjedtek a kereszténységben, és ma is uralkodó nézetek.

A halottak

Állottudatos Állott hirdető tan sok keresztényt a spiritizmus elfogadására indított. Ha a halottak Állottelnek, Állottel Isten Állottelben vannak, miért ne tudnának szolgálni a lelkek Állottel visszatérni a földre? Állottel ha vissza tudnak járni, miért ne próbálnak meg kapcsolatba lépni velük, hogy meghallgassuk tanácsukat Állottel irántuk; hogy elkerüljék a szerencsétlenséget; vagy hogy

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az Örvökre Öp-tve

Sőt az angyalai (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lépnek emberekkel, hogy elfogadjassék velük csalájsaikat. Spiritizta szénszokon eszközeik által megszemélyesének elhunyt rokonokat és barátokat, szénelelt vigaszt és bizonyosságot hozva az Ölöknek. Időnként megjévendőnek bekévetkezendő eseményeket, és beteljesedések hitelt ad a szavaiknak, s így az általuk hirdett veszélyes eretnekségek a hitelesség látszatát keltik, még ha ellent is mondanak a Bibliának és Isten tervének. Sőt, miután elmozdította a gonosz ellen valódi korlátokat, akadály nélkül fordíthatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulás útjára terelve őket.

2.

„Vás a spiritizmustól. Nem széksés, hogy a spiritizmus bűnkit is megévessen. A Biblia világosan felfedi, hogy állásai csalájsok. Amint láttuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy ántudatlanul fekszenek a sárban.

A Biblia nyomatékosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilággal való kapcsolat minden kárelőzet. Azok, akik azt állítják, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizta médiumok mondják ma, valójában a „halottidőzőkkel” érintkeznek, akik „szárdígi lelkek” (3Máz 19:31; v. 5Máz 18:10-11). Az ő ezt a tevékenységet utálatosságnak nevezi, és azoknak, akik ezt gyakorolták, halállal kellett lakolniuk (3Máz 19:31; 20:27; v. 5Máz 18:10-11).

Ösai is jé

jellemezte a spiritizmus balgaságát: „Ha ezt mondják tinöktek: Tudokozatok a halottidőzőktől és a jévendőmondóktól, akik sipognak és suttognak, hőt nem Istentől tudokozdik a nép? Az Ölököt a halottaktól kell tudokozni? A tanásra és a bizonyosságtelre hallgassatok! Ha nem ekként szólnak azok, akiknek nincs hajnaluk” (Ösa 8:19-20). Csak a Biblia tanásai valódik meg a keresztényt e kállásban ellenállhatatlan csalájsok ellen.

3. A spiritizmus megnyilvánulásai. A Biblia egy sor spiritizta

tevékenységről tesz említést - kezdve a fáraó jévendőmondóitól, a ninivei és babiloni varázslóktól, csillagjósoktól és bűbájosoktól az izraeli varázslókig és médiumokig -, és mindet elítéli. Példa erre az endori halottidőző által tartott szénsz, a Saul rászórt vágzott szellemidőzős, amivel ezt a fejezetet kezdtek.

A

Szent-rás ezt mondja: „Mégördez Saul az Urat, de az ő nem felelt neki sem ájlomlás, sem az Urim, sem a próféták által” (1Sám 28:6). Istennek tehát semmi káze nem volt ahhoz, ami Endorban történt. Sault becsapta egy démon, aki megszemélyesette a halott Sámuel. A király nem az igazi Sámuelt látta. A halottidőző egy idős ember alakját látta, még Saul csak „megismerte” vagy

kikénevetkeztette, hogy az csak Sámuel lehet (14. vers).

Ha elhisszék azt, hogy az a jelenség valóban Sámuel volt, azt is el kell hinnünk, hogy boszorkányok, varázslók, szellemidézők, bűvészek, spiritisztek vagy halottidézők elő tudják hívni a halott igazakat, bárholva mentek is halálukkor; és azt is el kell fogadnunk, hogy az istenfő Sámuel állatodos állapotban volt a földben, mert az idős ember "Éza földből" jött fel (13. vers).

Ez a szejnsz nem remény adott Saulnak, hanem kétségbe ejtette. Másnap állnyilkosságot kénevetett el (1Sám 31:4). De az áll-tálagos Sámuel megkénévendéte, hogy azon a napon Saul és fiai vele lesznek (1Sám 28:19). Ha igazat mondott volna, arra kellene kénevetkeztetnünk, hogy a halál utján az engedetlen Saul és az igaz Sámuel egy helyre került. De inkább arra a kénevetkeztetésre kell jutnunk, hogy egy gonosz angyal hozta létre e szejnszon történetet megvesztő eseményeket.

4. Az utolsó család.

A máltban a spiritizmus megnyilatkozásai az okkultizmus világára szorétkoztak, de ójabban a spiritizmus "keresztény" megjelenési formát állt, hogy megvesse a keresztény világot. Azt áll-tva, hogy elfogadta Krisztust és a Bibliát, a spiritizmus a h-vök rendk-vál veszélyes ellenséggé vált. Kérmfontan és megvesztően dolgozik. A spiritisztek Éza Bibliát a meg nem állult sz-v tetsése szerint magyarzzák, hogy komoly és láfontossággó igazáigát hatálltalan-tsák. Azt hirdetik, hogy Isten legfontosabb tulajdonsága a szeretet, de azt gyenge állzelgösséggé alacsony-tják, és nemigen tesznek kállállnbséget a já és a rossz kézzállt. Azt nem veszik figyelembe, hogy Isten igazságos; hogy kállhozattja a bűnt, és azt sem, hogy szent állrványe mit kénevetel. Az embereket arra tan-tják, hogy a T-zparancsolatot holt áll-rállnak tarták. A spiritizmus tetszetős, megbabonállz mesái foglyul ejtik az állzéseket, és az embereket arra állszállnzik, hogy ne fogadják el a Bibliát hitáll alapjaként."[8]

Ezáltal

bizonytalanná lesz, hogy mi a já, és mi a rossz, és bárk vagy bármilyen helyzet vagy kultúra az "igazság" zsinármállkállvállhat. Minden ember istenné vállhat, teljes-tve álltállnnak azt az áll-gállretét, hogy "Ézolyanok lesztek, mint az Isten" (1Máz 3:5).

Előttünk áll Éza

megprállálltálls ideje", Éz amely az egállsz világra áll, hogy megprállállja a föld lakosait" (Jel 3:10). Sálltálln nemsokállra nagy jeleket és csodákat fog álltrehozni; málg egy utolsó erőfeszállt tesz a világ megvesztésére. E mesteri csalállsráll szállva állnos ezt mondta: "Éz állttam... három tisztálltalan lelket... báállállkhoz hasonállkat... állrdállgi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az egállsz világnak királllyaihoz, hogy egybegyálltsák azokat a mindenhatáll Isten ama nagy napállnak viadalállra" (Jel 16:13-14; áll. 13:13-14).

Csak azok menekélhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették értelmüket a Szent-rés igazságával, és csak azt fogadták el egyedüli tekintélyként. Mindenki más, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul esik annak a csalátsnak.

Az első és második halál. A

második halál a meg nem tört bűnségek végső büntetése, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26. fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, az a gonoszok elpusztításával egyúttal a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy "és az az igazság, hogy az első, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-rés meghatározása alapján lehet, hogy az első halál az, ami a dajm bűne kerülveben mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első halál "és a bűn elkorcsos-tás hatásait természetesen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás "és az élet és személység teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség a halálnak, feltámadásra van szükség, hogy a sár után újra állhessen. Az "és" - és Ájsztamentumon Ájt Isten hárnékei kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b} 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

reményt ad arra, hogy töl a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a sorsa, boldogabb javó vár ránk.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál állszefoglalja a kerülvezményeket: a) Nem volna értelme az evangélium hirdetésének: "és ha... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsáinat a bűnsékre: "és ha... Krisztus fel

nem tért meg... [akkor] még bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Őrtelme Jézusban hinni: "Ha... Krisztus fel nem tért meg, hiába valaki a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltétele: "Ha az Őrt Krisztus hirdetik, hogy a halottak közül feltétele, mimódon mondják nem melyek tettek, hogy nincsen halottak feltétele?" (12. vers). e) Nem reménykedhetünk a sáron teli Őletben: "Ha... Krisztus fel nem tért meg... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg való feltétele. Az a Krisztus, aki előjött a sárból, ugyanaz a Jézus volt, aki itt a földön testben Őlt. Most megdicsőült teste volt, de az is valósgos test volt. Olyan valósgos volt, hogy senki sem vett Őszre semmi kálánbságot (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

Jézus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lélek vagy szellem volna. Ezt mondta tanítványainak: "Lássátok meg az Őn kezeimet Ős lábaimat... tapogassatok meg engem, Ős lássatok; mert a léleknek nincs hása Ős csontja, amint látjátok, hogy nekem van!" (Lk 24:39). Testi feltétele valósgosnak bizonyításra evett is előttük (43. vers).

3.

Hátéle. A

feltétele erővel tette be Krisztus tanítványait. A gyenge Ős rőm emberek csoportját bitor apostolokká formálta, akik Urukort birtmit kápesek megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredményeként vállalt missziómunkájuk megrázta a római birodalmat, Ős felforgatta a világot (ApCsel 17:6).

ÉKrisztus feltételeinek

bizonyosga adott Őt Ős erőt az evangélium pródikájának (v. Fil 3:10-11). Póter Őgy beszólt Ő Jézus Krisztusnak a halálból való feltétele, mint ami Ő Ő reményágot Ő breszt a hávőkben (1Pt 1:3). Az apostolok az Ő feltételeinek bizonyításra rendelt embereknek tekintettük magukat (ApCsel 1:22), Ős a Krisztus feltétele szőtanítást az Ő "testamentum messiási próciájára alapozták (ApCsel 2:31). Ő "Az Őr Jézus feltételeinek szemőly szerinti tanítást tudtak Ő nagy erővel' bizonyosgot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettük a zsidó vezetők ellenállást, amikor hirdettük Ő Jézusban a halálból való feltétele (2. vers). Pó, amikor a Szanhedrin előztük, megmondta, hogy Ő "a halottak reményáge miatt' van vőd alatt (ApCsel 23:6; v. Fil 24:21). A rómaiaknak Pó azt Őrta, hogy Jézus Krisztus Ő megbizonytatott hatalmasan Isten Fiának... a halálból való feltétele ' (Róm 1:4). A keresztény a keresztággal tesz bizonyosgot - magyarázta az apostol - a Krisztus feltételeiben való hitől (Róm 6:4-5)."[12]

A

két feltétele. Krisztus

azt tanította, hogy két egyetemes feltétele lesz: "Ézaz Őlet feltétele" az igazság, Ős Éza kárhozat feltétele" a gonoszok (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tájban meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártánő feltámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tább nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem ártkre egytt lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült lényként támadt fel, ez tártánik majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus ázélvltotztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet ázörzöki testnek", a megdicsőült testet ázlelki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá változás egy pillanat alatt tártánik a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e kárv 26. fejezetét). Ezt a vég-tálet és kárhozat kárveti (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az Élet kárvében, és ázvetetnek a tűznek tájba". ázEz a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus vég. A Szent-rás fölrörthetetlenül elmondja a menekülők Isten általi kárvit ávtjt: ázTörjete meg, és forduljatok el minden vétkektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessétek el magatokat minden vétkeket, amelyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szövet és új lelket! Miért halnátok meg?... Mert nem gyányárvdám a meghalás halálában, ezt mondja az Őr Isten. Törjete meg azÉrt, és Ávjete!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt ágári, hogy

ázaki gyöz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jázust és az általa kárvit ádvásvget, leáhatatlan árvben lesz részükk, amikor visszajávn. Uruk és Megváltásuk társaságában sohasem máá boldogságban fogják tártteni az árvkkávaláságot.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

A

"Immortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

A

A szászok folyamán szászos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiteriánus, metodista stb.) - kivételül keresztény egyházi magyarázatok a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkivételülbbak között voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pászok, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pászok, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dőke, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dőke, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pászok, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pászok, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditional Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. 2. kötet

3.

Á

Ásd "Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Á

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; Ásd még SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még például SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez
32:21) vagy a hads egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több
mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál
utáni bűntetés helyére. Ez az elképzelés később kapcsolódott a gyehennához
(Mk 9:43-48), és nem a hadséhoz. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd
még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál
természetéről szóló bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálat
azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás ténylegi részével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláir³ a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kim³one" (1M³z 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utols³ tudatos pillanataiban és utols³ l³legzet³vel fi³nak nevet adott. M³is ford³-t³sok Á-gy adj³ik vissza: "ÉAmikor m³ir-m³ir elsz³ilt bel³le a l³lek, mert haldoklott..." (Á³ prot. ford.); "ÉAmikor Á³lete megsz³ün³ben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (Á³ kat. ford.)

b) Ill³ és Á³ a halott fi³. Amikor Ill³ és im³dkozott, hogy a sareptai Á³zvegy fi³nak lelke t³orjen vissza, Isten a fi³ fel³led³és³vel v³ilaszolt az im³jj³ra (1Kir 17:21-22). Ez volt a test és az Á³leter³ egyes³ l³ és Á³nek eredm³nye. Egym³st³ elk³ l³ tve egyiknek sem volt Á³lete, sem Á³ntudata.

c) M³zes megjelen³se a hegyen. M³zes megjelen³se a megdics³ l³ hegy³n nem bizony³-t³ok arra, hogy l³teznek Á³ntudattal b³-r³ lelkek, vagy hogy az Á³sszes igaz halott a mennyben van. R³viddel a megdics³ l³ hegyi esem³ny előtt J³zus megmondta tan³-tv³nyainak, hogy k³z³ l³ egyesek nem halnak meg addig, m³-g meg nem l³t³ik az ember Fi³it elj³nni orsz³g³ban. P³ternek, Jakabnak és J³nosnak beteljesedett ez az Á-g³ret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dics³ orsz³g³it. Krisztus, a dics³g Kir³ly, ott volt M³zessel és Ill³ssel. Ők k³pviselt³ok a mennyek orsz³g³nak k³tf³le polg³ir³it. M³zes a halott igazakat k³pviselte, akik a m³sodik adventkor felt³madnak a s³-r³, Ill³ pedig az Á³l³ igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, an³lk³ l, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

J³d³is bizony³-tja, hogy M³zes k³ l³n felt³mad³iban r³szes³ l³. M³zes felt³mad³isa és eltemet³se ut³in (5M³z 34:5-6) vita t³madt Mih³ly és az Á³rd³g k³z³tt M³zes test³Á³rt (J³d 9). M³zesnek a hegyen val³ megjelen³sb³l k³vetkeztethet³, hogy az Á³rd³g elvesztette a csat³it, és M³zes felt³madt s³-r³ b³. Ő volt az első, akir³l Krisztus felt³maszt³ hatalm³nak bizony³-t³ok³nt n³v szerint tudunk. Ez az esem³ny nem szolg³il bizony³-t³okul a l³lek halhatatlans³g³nak tana mellett. Ink³bb a test felt³mad³is³nak tan³it t³masztja al³.

d) A gazdag és L³z³ir p³ld³zata. Annak a t³rt³netnek a felhasznál³is³val, amelyet Krisztus a gazdag emberr³l és L³z³ir³ mondott, azt tan³-t³ik, hogy a halottak Á³ntudatos Á³llapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt Á-gy magyar³zz³ik, nem veszik tudom³isul, hogy ez p³ld³zát, aminek nem lehet minden r³szlet³ sz³ szerint venni. A p³ld³zátban a halottak test³ r³szeivel - mint szem³kkal, nyelv³kkal és ujjakkal - egy³tt kap³ik meg jutalmukat, illetve b³ntet³és³ket; az igazak Á•brah³im kebel³on lesznek, és a menny és a pokol hall³t³vols³g³on bel³l van egym³st³; mindk³ot oszt³ly hal³lakor kapja meg jutalm³it, illetve b³ntet³és³ot - ellent³ben Krisztus tan³-t³is³val, amely szerint ez a m³sodik adventkor t³rt³nik meg (Mt 25:311; Jel 22:12).

De ez a tanítás netán eldöntés - Krisztus kedvelt tanítási módszere. Minden eldöntés célja bizonyos lecke megtanítása, és amit Jézus itt meg akart tanítani, annak nem volt semmi kárja a halottak állapothoz. Ennek a tanításnak az a tanulsága, hogy fontos az Isten Igéje szerint való élet. Jézus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, és nem törődött az énséget szenvedőkkel. Árnyék sorsunk a jelen életben dől el, és nincs második próbaidő. A Szentírás a megtéréshez és a megújulás vezető kalauz, és ha nem figyelünk Isten Igéjének intésére, nincs más, ami öríthetné lelkünket. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a tanítást: "Ha másra és a próbatételre nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak felé fordult" (Lk 16:31).

Krisztus csupán felhasználta egyes fogalmakat egy jól ismert zsidó tanításból, amelyben a halottak társalognak egymással. (Az Ábrahám kebele és a hadás nagyon hasonló fogalom volt a zsidó hagyományban. Lásd "Discourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordításában [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Találunk a Bibliában olyan tanítást, amelyben a fák beszélgetnek (Bár 9:7-15; v. 2Kir 14:9). Senki sem próbálta ezzel a tanítással bizonyítani, hogy a fák tudnak beszélni. Tehát ne értelmezzük Krisztus tanítást úgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyított szentírásbeli igazságnak és Krisztus személyes tanításának, amely szerint a halál alvás.

e) Krisztus gőre a latornak. Krisztus a kereszten ezt gőre a latornak: "Bizony mondom néked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalóan azonos a mennnyel (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordításban megjelenő szöveg mondja, Krisztus a Mennybe megy azon a pontokon, hogy Istennél legyen, és ezek szerint a lator is. De a felmadás hajnalán Krisztus maga mondta a lába elborulás máriának: "Ne illess engem; mert nem mentem meg fel az Atyámhoz; hanem menj az Atyámfiához, és mondd nekik: Felmegyek az Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az Atyámhoz és a ti Istentekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a hőt vőgőn a sárban volt. "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt vala az Ásr" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus tanításának? Egyáltalán nem. E szöveg értelmezését megoldják az írásjelek. A Biblia korábbi kőzírtaiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak közötti szövegjel. Az írásjelek beiktatása és a szavak közötti elválasztása alaposan megváltoztathatja a szöveg értelmét. A Biblia fordításai a legjobb megértésük szerint helyezték el az írásjeleket, de munkájuk nem ihletett.

Ha a fordítások, akik általában nagyszerű munkát végeztek, Lukács 23:43-ban a vesszőt nem a "ma" szöveg előre, hanem utána tették volna, ez a szöveg nem mondana ellent a halálról szóló bibliai tanításnak. Krisztus szavai helyesen értelmezve ezt jelentik: "Bizony mondom néked ma (ezen a napon, amikor bűnözőként meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jézus a bibliai tanítással állszhangban biztosította a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely gőret az igazak felmadása után, Krisztus második adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánom, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség" - mondta Péter. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Péter azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Péter sokat írt a Krisztussal való együttéről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - felálmádnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az élsr elbe a levegőbe; és ekkor mindenkor az ésszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hittel írjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy valaki elhagyja ezt a jelenlegi nyugtalan állapotot, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és felálmás közötti időről. Reményes, hogy az ártalanság, amely szerint az írtak között van együtt a Jézussal. A halottaknak nem hosszú az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál leírta a szeméket, addig, amíg a felálmáskor újra kinyitják. Mivel a halál ártalanság, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a felálmás hajnala a haláluk utáni pillanatban jelen el. A hűvönek a halál nyereség; nincs több kártás, megpróbáltatás és bánat. A felálmás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.